

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-06-18)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1854-06-18)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 115. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000014.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Søndag, 18de Juni 1854, Kl. 7½ om Aftenen.

Min egen kjære Hanne!

Saaledes som ovenstaaende Vignette 1) viser, saae Toldbodveien ud i Løverdags, da vi kjørte til Dampskibet; og der laae ogsaa dengang et Dampskib for Enden af Gaden og sendte sin Røg iveiret, ligesom paa Billedet. Du vil ikke undre Dig over, at Synet har indpræget sig i mine Tanker, thi det var med et veemodigt Hjerte, at jeg ledsagede Dig til Din Afreise og ved at see dette Billede, blev det mig paany levende. — Jeg overraskedes da imorges ved det smukke Viinglas og ved Din lille Seddel, hvoraf jeg altsaa dog kjendte Begyndelsen. — Jeg har naturligviis opfyldt Din Begjæring og drukkert Din Skaal af Glasset, thi jeg besluttede mig til at spise hjemme til Middag idag, eftersom Marie 2) allerede havde Mad til mig; imorgen troer jeg derimod nok at jeg søger min Føde paa en Restauration. — Jeg sidder og skriver disse Linier i mit Værelse paa anden Sal, hvors. 116 Jeg finder det muntre paa denne Tid af Aftenen end i Hullet, 1) som er mørkere, og jeg kan jo vel trænge til muntre Indtryk i denne Eensomhed og i dette Savn. Jeg har iøvrigt idag taget Dine to nye Portraiter frem, og idet jeg har bestemt mig for Daguerreotypen, har jeg stillet den paa mit Skriverbord (i Hullet,) og lagt Phothographien samt mit eget skønne Contrafei paa Hylden i mit Skab. — I dette Øieblik maa Du jo vistnok være i Berlin, og, som jeg tænker, allerede have været der i nogle Timer. Mine Tanker have Skridt for Skridt fulgt Dig paa Reisen, og jeg vil haabe at de saa nogenlunde ere paa ethvert Sted indtrufne samtidigt med Dig selv. Men hvad gjør Du nu iaften i Berlin? Hviler Du Dig efter Anstrengelsen, eller er Du i Theatret, og seer en daarlig, men dog morsom Comedie? Det vilde jeg gjerne vide, men jeg trøster mig med at jeg vist om et Par Dage faaer det at vide, naar der kommer Brev til mig, som Du vel kan tænke jeg længes umaadeligt efter. — Jeg kom da temmelig sildigt hjem til Middag igaar efter Din Afreise, thi Suhr og Rottbøll trak mig ind til Gartner Caspersen, for at see hans Blomster, hvilket jeg helst vilde været fri for. 2)

Her blev jeg afbrudt, idet jeg kaldtes ned til Etatsraad Madvig, som kom for at sige Dig Farvel, i hvilken Anledning han bad mig hilse Dig fra en tro, men keitet Ven, saa meget mere keitet, som han ikke fik Dig at see i Torsdags i »De Uafhængige«, fordi han stolede paa at der i Juni Maaned maatte være daarligt Huus, og følgelig ikke fik Billet. 3) Iøvrigt drak vi Din Skaal i en Cardinal, som jeg havde lavet i Eftermiddag, især i Forventning af Damebesøg, hvoraf jeg vel faaer en Deel i Løbet af denne Maaned. — Ved Din Afreise traf jeg paa Toldboden, foruden de Personer, som Du veed, Engelline Verdelin, Caroline Petersen og flere, som jeg ikke erindrer. Ogsaa Madam Gram sagde mig at hun havde været der, men holdt sig beskedent tilbage. 4) Den lille »Dame med Cameliaerne«, som »fremstaks. 117 sin forgrædte Snude«, fik jeg sagt iforbigaaende, at hun ikke skulde tage sig Sagen saa nær, da Du vel snart kom tilbage.

— Imorgen har jeg isinde at besøge Din Moder og Jane Pætges.

Af Nyheder har jeg at fortælle, at Stiftsprovst Tryde er bleven kongelig Confessionarius, hvilket man havde ventet at Paulli vilde blive. 1) — Guldsmed Thorning 2) sendte igaar Aftes den fra Hamborg forskrevne Guld-Skrivepen, som koster 25 Rdl. — Den er ret smuk og elegant og indeholder tillige en Blyantspen med Stifter. Men Skrivepenen duer ikke; dog kan den let ombyttes med en anden, dersom Du vil beholde Redskabet. Isaaafald kan jeg gjemme det, til Du kommer hjem, eller give det i Dit Navn til Suhr og sige ham, at det kom først samme Dag, Du var reist, — Alt efter Din nærmere Bestemmelse. Artiklen i Morgenposten har Du vel læst ombord; jeg fik igaar Aftes paa Theatret et andet Exemplar, jeg troer fra »Thaup«. 3) O ja! det er vel noget overdrevet, men der er dog Sandhed deri, og det kan ikke skade, at den er bleven sagt. — Juliette Price har jeg i Eftermiddag tilbagesendt Billetten med et Brev, som ikke var grovt, hvori jeg — ifølge dit Raad — undskyldte mig med en Forhindring, som jeg ikke havde forudseet. Som en Følge heraf har jeg afslaaet Billet til Mad. Larchers Aftenunderholdning Dagen efter. Paa Torsdag skal Sahlertz til det, ifald han kan faae Noget istand. 4) — Igaar efter Din Afreise, truede det med Torden, idag ligeledes, men der blev Intet af. Jeg haaber at Du heller ikke har faaet Torden paa Reisen, og beder Gud bevare Dig for alt Uveir, baade i bogstavelig og figurlig Forstand. — Min Moders Befindende er uforandret; hun vil imorgen prøve at sidde i Lænestol, og hvis hun kan taale det, staaer hendes Hu til at blive baaret ud til Havedøren om nogle Dage. Tiden maa nu vise, hvad dette kan blive til. — Madvig var henrykt over »Det hemmelige Ægteskab«, men fandt det bedrøveligt at skulle see paa »des. 118 tre grimme Fruentimmer«. 1) Det er dog virkelig overdreven Tale. — Roserne i Haven begynde nu at komme frem. Jeg plukkede iaftes en bengalsk Rose, den eeneste heelt udsprungne, og gav min Moder den. Hidtil har jeg vel ikke bekymret mig stort om Haven, fordi Dit Øie vaagede over den, men fra nu af skal jeg være opmærksom paa dens Enkeltheder, saa godt som jeg Fæ formaar; thi Dit Tilsyn kan jeg naturligviis ikke erstatte Blomsterne, men de faaer nu at tage tiltakke med mit, indtil det rette kan blive dem til Deel. Herefter længes baade Blomsterne og jeg.